

389002 – آیا با در نظر گرفتن قول به نجاست منی، این نجاست از رختخواب به بدن منتقل می‌شود؟

سوال

در اثنای جنابت، رختخواب آلوده می‌شود و قول راجح نزد من این است که منی نجس است. اگر فرض کنیم که منی یقیناً به رختخواب رسیده، من به حکم اینکه دانشجو هستم و با دیگر دانشجویها زندگی می‌کنم و هر بار شستن رختخواب برایم دشوار است این نجاست را چون حکمی است و اثری بر آن مترتب نمی‌شود رها می‌کنم و شاید در حالی که رختخواب خیس است یا من خیس هستم روی آن می‌نشینم و بر اساس قول امام مالک عمل می‌کنم که حکم منتقل نمی‌شود. آیا آنچه من انجام می‌دهم درست است؟ حکم نمازهایم چیست؟ چون من با همان لباس‌هایی که روی تخت می‌نشینم نماز می‌خوانم.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

اولاً:

آیا منی طاهر است؟

علما درباره پاکي یا نجاست منی بر دو قول اختلاف کرده‌اند و منی بنا بر مذهب شافعی و احمد پاک است و این مذهب از نظر دلیل قوی‌تر است، اما بنا بر مذهب ابوحنیفه و مالک نجس است.

ثانیاً:

بنا بر قول به نجاست منی، در صورتی که انسان دچار احتلام شود بعید است که منی به رختخواب برسد زیرا غالباً اینطور است که از لباس فراتر نمی‌رود.

و باید از وسواس دوری کرد زیرا این بیماری و شر است.

و به فرض آنکه منی به رختخواب رسیده باشد اگر خشک شود سپس انسان روی آن بنشیند، نجس نمی‌شود مگر آنکه لباسش یا رختخواب خیس باشد و نجاست از خشک به خشک منتقل نمی‌شود.

مذهب مالکیان این است که اگر عین نجاست با غیر از آب مطلق برطرف شود، نجاست منتقل نمی‌شود حتی با وجود

خیسی.

خلیل مالکی در مختصر خود می‌گوید: «و اگر عین نجاست با [چیزی جز آب] مطلق از بین برده شود، آنچه به محلش برخورد کند نجس نمی‌شود».

حطاب در شرحش «مواهب الجلیل» (۱/۱۶۵) می‌گوید: «یعنی اگر نجاست با غیر آب مطلق از بین برده شود - یا با آب مضاف یا با چیزی بردارنده به جز آب مانند سرکه و مانند آن برداشته شود - و گفتیم که این محل نجاست را پاک نمی‌کند و محکوم به آن است و نماز با آن درست نیست، سپس چیزی خیسی به آن محل در حالی که خیسی است برخورد کرد یا چیزی خیسی در حالی که خشک شده یا در حال خیسی به آن برخورد کرد، آیا آنچه به آن برخورد کرده نجس می‌شود یا خیر؟ در این باره دو قول هست. ابن عبدالسلام و مصنف و دیگران گفته‌اند: اکثریت بر عدم نجس شدن هستند».

علیش در «منح الجلیل» (۱/۷۳) می‌گوید: «و اگر عین نجاست از محل آن بدون آب مطلق زایل شود، مانند آبی که از گل اثر گرفته (گلاب) و در محل آن خیسی باقی مانده باشد و به چیزی خشک یا خیسی برخورد کند، یا خشک شود و به چیزی خیسی برخورد کند، آنچه به آن برخورد کرده بنا بر مذهب، نجس نمی‌شود».

این سخن وی که «یا اگر خشک شد و با چیزی خیسی برخورد کرد» به نجاستی برمی‌گردد که عین آن با چیز جز آب مطلق زایل شده باشد، بنابراین این درباره نجاستی که خشک شده اما عین آن زایل نشده منطبق نمی‌شود.

والله اعلم.